

AJANKOHTAISTA

KANSAINVÄLINEN SYMPOSIUMI LIIKKEENJOHTOTUTKIMUKSEN VII-MEISIMMÄSTÄ KEHITYSASKELEISTA

Espoon Korpilammella kokoontui 24.–28. elokuuta puolisen sataa suomalaista ja puolisen tusinaa tutkijaa ulkomailta pohtimaan liikkeenjohtotutkimuksen uusimpia trendejä. Kokouksen järjesti Helsingin kauppakorkeakoulu. Symposiumi jatkoi aiemmin järjestetyn Strategia-seminaarin (1982) ja Metodologia-seminaarin (1983) perinteitä.

Kutsuttujen osanottajien joukko oli nimekäs. Heidät oli pyydetty mukaan esitelmöimään oman alansa tutkimuksen kehityksestä. Katsaukset olivatkin hyviä ja antoisia. Seuraavassa lista esittäjistä ja aiheista:

Thomas Naylor (Duke University): Strategic Planning Methodology

Bertil Näslund (Stockholm School of Economics): Some Views on the Current State of Financial Theory

Lee Remmers (INSEAD): International Financial Management: Recent Developments and Future Directions of Research

Bengt Holmström (Yale University): Economics of Organization

Anthony Hopwood (London School of Economics): Accounting and Organizational Action

Jerry Wind (Wharton School, University of Pennsylvania): Advances in Global Marketing Strategy: Concepts, Methods and Application

Pontus Troberg (INSEAD): Existing Cost and Performance Measurement Systems and High Technology – A Mismatch

Oliwer Williamson (Yale University): Transaction Cost Analysis with Applications to Vertical Integration

Luettelo osoittaa, että aiheet vaihtelivat huomattavasti. Vieläkin runsaampi oli suomalaisten esitysten kirjo, joka sisälsi toistakymmentä edellä mainittujen kutsuvieraiden väliin ripoteltua paperia. Myöskin osanottajat vaihtuivat päivästä toiseen.

Tässä muodossa symposiumi tarjosi mahdollisuuden päivittää tiedot liike-

taloustieteen eri osa-alueiden nykytilasta. Henkilökohtaisesti koin myös antoisena tutustumisen eräisiin ulkomaalaisista vieraista. Viiden päivän jaksolle ajoittuva symposiumi antaa tähän hyvät edellytykset. Toisaalta näin pitkässä ja heterogeenisessä kokoontumisessa on vaikea ylläpitää osallistujien virettä ja hyvälle tieteelliselle tapaamiselle ominaisia keskustelullisia jännitteitä.

Iltaohjelmaa symposiumissa ei ollut etukäteen järjestetty, mutta osanottajat saattoivat vapaasti seurustella vaikkapa samaan aikaan Korpilammella käynnissä olleen (pariviikkoisen) Yrjö Janssonin säätiön opettajakurssin oppilaiden kanssa. Williamson ja Holmström toimivat tällä kurssilla opettajina. Muutenkin symposiumiin antoi lisäväriä, että paikalla oli sekä kansantaloustieteilijöitä että liiketaloustieteilijöitä. Nyt voidaankin mielenkiinnolla seurata, mitä vaikutuksia suomalaiseen tutkimukseen on esimerkiksi Williamsonin esityksillä transaktio-kustannusten lähestymistavasta, Hopwoodin näkemyksillä tarpeesta tehdä teoriaa laskentatoimesta eikä vain laskentatoimen teoriaa (theories of accounting/theories in accounting), sekä osallistujien parantuneella tietoisuudella muiden suomalaisten tutkijoiden työstä. Tämän tyyppisten tapahtumien pääanti tuntuukin olevan impulssien antaminen kotimaisen tiedeyhteisön muodostumiselle.

Keijo Räsänen